

ת"פ 60796/09/19 - מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה נגד אפרים מסיקה

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 60796-09-19 מדינת ישראל נ' מסיקה

בפני כבוד השופט משה הולצמן
המאשימה מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה ע"י ב"כ עוה"ד יפתח לנדאו ואח'
נגד הנאשם אפרים מסיקה ע"י ב"כ עוה"ד מזל בוסקילה ו/או עו"ד אמנון גולן ואח'

פסק דין

1. אקדים ואציין שמצאתי לנכון להורות על זיכוי של הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

2. בגדרו של הליך זה הוגש כתב אישום נגד הנאשם שבו נטען, בעיקרי הדברים, כדלקמן-

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הנאשם הפעיל וניהל תחנת מעבר לפסולת במושב שדה עוזיהו, במתחם הנמצא בגוש 2495, חלקי חלקות 49 ו-66, בסמוך ל-נ.צ. 169403/629045, כל זאת כ-30 מטרים מבתי התושבים ביישוב (להלן: "תחנת המעבר").

אל תחנת המעבר מגיעה פסולת רבה מסוגים שונים ובכלל זה פסולת בנין, פסולת יבשה ופסולת מתכת והמקום משמש למיונה; כמו כן לתחנת המעבר מגיעים ומאוחסנים צמיגים משומשים (להלן: "הפסולת").

תחנת מעבר היא עסק טעון רישוי לפי פריט 5.1 א' לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), תשע"ג-2013 (להלן: "הצו"), כאשר תקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), תשנ"ח-1998 (להלן: "תקנות רישוי עסקים"), מסדירות את דרך בניית התחנה והפעלתה; טיפול בפסולת גם היא פעולה הטעונה רישוי לפי פריט 5.1 ג' לצו אשר מהותה, בין היתר, עיבוד, ניצול, מיון ומחזור פסולת; בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, לנאשם לא היה רישיון עסק להפעלת תחנת מעבר לפסולת ולטיפול בפסולת; החוק לסילוק ומחזור צמיגים, תשס"ז-2007 מסדיר דרכי סילוק ומחזור צמיגים, כשסעיף 8 לחוק זה קובע דרכי אחסון צמיגים משומשים.

ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה ולכל הפחות החל מיום 9 במרץ 2014 ועד עובר להגשת כתב האישום, הנאשם הפעיל את תחנת המעבר וטיפל בפסולת מבלי שהיה ברשותו רישיון עסק לכך ומבלי שהותקנו במקום התשתיות והאמצעים כמתחייב בתקנות רישוי עסקים ביחס להפעלת תחנת מעבר לפסולת, ומבלי שננקטו על ידו כל האמצעים למניעת זיהום אוויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת, כנדרש בתקנות מניעת מפגעים (מניעת זיהום אוויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת), התש"ן-1990 (להלן: "תקנות מניעת מפגעים").

בסיוורים שנערכו במקום, נמצאו הממצאים הבאים: בימים 9 במרץ 2014 ו-12 באוגוסט 2014 נמצאה בתחנת

המעבר כמות רבה של פסולת גושית מסוגים שונים לרבות מכלה מלאה בצמיגים משומשים, כשהם שלמים, אינם מכוסים ואינם באזור מקורה בבית העסק; על פני שטח התחנה נקוו תשטיפים במספר מקומות; בכניסה לתחנה אין שילוט עם פרטי מפעיל התחנה וזאת בניגוד לנדרש בתקנה 2(2) לתקנות רישוי עסקים ובתקנה 9(3) לתקנות מניעת מפגעים; שטח התחנה אינו אטום למניעת חלחול ולא בנוי בשיפוע, כך שלא נמנעת האפשרות לזיהום הקרקע ולא מתאפשרת זרימת תשטיפים אל תעלת ניקוז וזאת בניגוד לנדרש סעיף 2(7) לתקנות רישוי עסקים; לא קיימת תעלת ניקוז היקפית מסביב לתחנה וזאת בניגוד לנדרש בתקנה 2(8) לתקנות רישוי עסקים; בשטח התחנה מאוחסנים צמיגים שלמים ללא כיסוי וקירוי, בניגוד לסעיף 8(א) לחוק לסילוק ומחזור צמיגים, התשס"ז-2007; אין לתחנה רישיון עסק לפי פריט 5.1 א' לצו ולפי פריט 5.1 ג' לצו; בסיוע שנערך במקום ביום 18 בדצמבר 2014 נמצא כי התחנה עודנה פועלת.

ביום 25 בדצמבר 2014 נשלח לנאשם מכתב התראה לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 והתקנות על פיו והתראה לפי חוק לסילוק ומחזור צמיגים, התשס"ז-2007, על כך שהנאשם פועל בניגוד לחוק תוך גרימת מפגעים סביבתיים וכי המשרד להגנת הסביבה ישקול נקיטת הליכים משפטיים נגד הנאשם. כמו כן נשלח לנאשם זימון לשימוע; ביום 27 בינואר 2015 התקיים שימוע לנאשם, בו אישר הנאשם כי הוא מפעיל במקום עסק לאיסוף פסולת ולפינוי פסולת ללא רישיון כדן. במסגרת השימוע צוין בפני הנאשם כי העסק מתנהל ללא רישיון ובניגוד לחוק וכי המשרד שומר על זכותו לנקוט באמצעים המשפטיים העומדים לרשותו. הנאשם נדרש לפעול להסדרת העסק בתוך 30 ימי עסקים ולא יאוחר מיום 30.5.2015; ביום 16.5.2015 נמצאה תחנת המעבר פועלת, ובין היתר, נמצאו בה ערימות של חומרים שונים לרבות מתכות ופסולת יבשה אשר הופרדו ומוינו בתחנה. כמו כן נמצא בתחנה טרקטור לגריסת מתכת; ביום 6.8.2015 נמצאה תחנת המעבר פועלת, פסולת רבה מושלכת על הקרקע בשטח העסק וממוינת לרכיבים, לרבות פסולת יבשה, צמיגים ומתכת. בנוסף, בכניסה לתחנה אין שילוט עם פרטי מפעיל התחנה וזאת בניגוד לנדרש בתקנה 2(2) לתקנות רישוי עסקים ובתקנה 9(3) לתקנות מניעת מפגעים; שטח התחנה אינו אטום למניעת חלחול ולא בנוי בשיפוע, כך שלא נמנעת האפשרות לזיהום הקרקע ולא מתאפשרת זרימת תשטיפים אל תעלת ניקוז וזאת בניגוד לנדרש סעיף 2(7) לתקנות רישוי עסקים; נמצא שתחנת המעבר פועלת, נקלטת וממוינת בה פסולת רבה מסוג מתכת, פסולת יבשה וגרוטאות; בתחנת המעבר לא הותקן שילוט עם פרטי מפעיל התחנה, בניגוד לנדרש בתקנה 2(2) לתקנות רישוי עסקים ובתקנה 9(3) לתקנות מניעת מפגעים; שטח התחנה אינו אטום למניעת חלחול כך שלא נמנעת האפשרות לזיהום הקרקע ולא מתאפשרת זרימת תשטיפים אל תעלת ניקוז וזאת בניגוד לנדרש סעיף 2(7) לתקנות רישוי עסקים.

במעשים ובמחדלים המתוארים לעיל, ניהל הנאשם והפעיל תחנת מעבר לפסולת וזאת ללא התשתיות הנדרשות לכך על פי דין ומבלי שהיה לו רישיון עסק לניהול תחנת מעבר, טיפל בפסולת מבלי שיש לו רישיון עסק לכך, ניהל והפעיל תחנת מעבר לפסולת וזאת בלי שנקט בכל האמצעים למניעת זיהום אוויר וריח בלתי סבירים, ואחסן הנאשם צמיגים למחזור בניגוד לחוק.

לנאשם יוחסו עבירות לפי החיקוקים הבאים- הפעלת תחנת מעבר לפסולת ללא התשתיות והדרישות הקבועות בדין ואי נקיטת אמצעים למניעת זיהום אוויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת- עבירה לפי תקנות 2(2), 2(7) ו-2(8) לתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת) התשנ"ח-1998 ביחד עם סעיפים 10א ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 וכן תקנה 9(א)(3) לתקנות מניעת מפגעים (מניעת זיהום אוויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת), התש"ן-1990; עיסוק ללא רישיון או היתר זמני- עבירות לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, יחד עם פריטים 5.1 א' (תחנת מעבר ומיון) ו-5.1 ג' (טיפול בפסולת) לצו

רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשע"ג-2013; אחסון צמיגים משומשים שלא לפי הדרישות הקבועות בדין-עבירה לפי סעיף 8(א) ביחד עם סעיף 15(א)(4) לחוק לסילוק ולמחזור צמיגים, התשס"ז-2007.

3. הנאשם כפר באופן גורף למדיי בטענות שהועלו בכתב האישום וחזר וטען שמעולם לא הפעיל תחנת מעבר לפסולת במקום שצוין בכתב האישום.

4. דיוני הוכחות נערכו בימים 24.5.2021 ו-26.10.2021 והוגשו סיכומים בכתב.

דין והכרעה

5. המאשימה טענה שביום 27.1.2015 נערך שימוש אליו התייצבו הנאשם וחיים מסיקה, שבהמשכו יצא ביום 2.4.2015 מסמך שכותרתו "סיכום שימוע" (ת/13).

בגדרו של סיכום השימוע צוין לגבי עיקרי הטענות שהועלו על ידי נציגי העסק כדלקמן- נציגי העסק אישרו שהם מפעילים במקום עסק לפינוי פסולת הנאספת משישה-שבעה מושבים, המשמש כמקור פרנסה להם ולעוד עשרות משפחות; הועלתה הכחשה לגבי עיסוק בפסולת בניין; לאחר הפרדת המתכת מהצמיגים הם מאוחסנים במכולה ומועברים לפנצ'ריות או לגריטה; הפסולת מפונה מהמקום יום לאחר הגעתה; מקורה של פסולת האלומיניום במפעל אינטל; פסולת המתכת מאוחסנת במכולות ומועברת למפעל "יהודה פלדות" ויתר הפסולת מועברת להטמנה באתר "דודאים"; שטח העסק מבוסס ולא מבוצעות עבירות על פי דיני איכות הסביבה; המועצה האזורית באר טוביה מנהלת כנגד העסק ובעליו הליך משפטי בגין ניהול העסק ללא רישיון; קיימים עסקים נוספים הפועלים ללא רישיון במושב.

סיכום השימוע הוגש באמצעות גיא סמט, עד מטעם המאשימה, ללא התנגדות מטעם בא כוחו של הנאשם ומשכך הוא מהווה חלק מחומר הראיות (ת/13).

עם זאת, לא ברור מה המשקל שניתן לסיכום השימוע בכל הנוגע לגרסה המיוחסת לנאשם ולחיים מסיקה.

יש לשים לב שהשימוע נערך ביום 27.1.2015 בעוד שסיכום השימוע נושא את התאריך 2.4.2015. לא ניתן הסבר מדוע סיכום השימוע, כמסמך מסודר ומעובד שעל פניו נראה שנערך בחלוף תקופה לאחר ישיבת השימוע, כפי שניתן להתרשם מעיון במסמך, הוצא כחודשיים לאחר מועד הישיבה. לא הוצג פרוטוקול שנערך במועד השימוע שעל יסודו נערך סיכום השימוע ולא ברור כיצד נשתמר התיעוד שנערך במועד השימוע (ככל שנערך) ועד כמה סיכום השימוע משקף באופן נאמן את מהלך הדברים שנאמרו בשימוע גופו. היתה בעניין זה מקבלות משנה תוקף לאור עדותו, בחקירה נגדית, של שי פלוטניצקי (להלן: "פלוטניצקי"), שהיה מנהל תחום תשתיות במחוז דרום של המשרד להגנת הסביבה, ממנה עולה שלא נערך כלל פרוטוקול בישיבת השימוע. "ש. יש פרוטוקול של השימוע. ת. יש את סיכום השימוע. ש. האם נכון לאותו רגע שמבוצע שימוע יוצא גם פרוטוקול שימוע. ת. לדעתי, לא. ש. כלומר, אין פרוטוקול שימוע. ת. אין פרוטוקול. לא זכור לי שנדרש בחוק פרוטוקול שימוע" (24.5.2021, ע' 11, ש' 25-29, ע' 12, ש' 1-2; הדגשה לא במקור- מ.ה.).

פלוטניצקי הוסיף והעיד בחקירתו הנגדית שהוא אינו זוכר מה הייתה גרסתו של הנאשם בשימוע ולכל היותר הוא יכול להקריא את הגרסה שיוחסה לו כפי שזו נרשמה בסיכום השימוע. "ש. לגבי השימוע, מה הייתה תגובתו בשימוע. ת. אני לא זוכר. ש. אני שאלתי לגבי השימוע. מה הייתה התגובה של מר אפרים מסיקה בשימוע. ת. אני יכול להקריא מסיכום השימוע..." (24.5.2021, ע' 11, ש' 15-19).

פלוטניצקי העיד שסיכום השימוע לא יצא בסיום ישיבת השימוע ונשלח בהמשך לנאשם (ע' 11, ש' 20-23). על

העמוד הראשון של סיכום השימוע (ת/13) צוין שהמסמך היה מיועד לנאשם וצוין "רשום" ויש להניח שהייתה כוונה לשלוח את המסמך בדואר רשום לנאשם, אך האחרון הכחיש שקיבל את סיכום השימוע ולא הונחו לפניו ראיות לכך שסיכום השימוע נשלח לנאשם או הומצא אליו.

העד גיא סמט, שהיה מנהל מחוז דרום של המשרד להגנת הסביבה בתקופה הרלבנטית, העיד בחקירתו הנגדית, שנכח בשימוע (כך גם צוין במסמך סיכום השימוע), הוא חתום על סיכום השימוע והמסמך הוגש באמצעותו (ת/13), אך מעיון במסמך עולה שעו"ד אורטל צברי (שלא הובאה לעדות) חתומה על סיכום השימוע כמי שרשמה את תוכן הדברים, ואילו גיא סמט חתום על החלטה (בסוף העמוד האחרון) שעניינה הסדרת העסק בתוך פרק זמן קצוב והתראה טרם נקיטת הליכים מנהליים ומשפטיים, ומשכך עצם חתימתו בסיפא של המסמך על ההחלטה (באופן מובחן מרישום ישיבת השימוע) אין בה כשלעצמה כדי להשליך על המשקל שניתן לייחס לגרסה המיוחסת לנאשם ולחיים מסיקה.

גיא סמט העיד שנכח בשימוע שלפי הטענה נערך לנאשם ויש לבחון האם ניתן להסתפק בכך על מנת ליחס משקל לגרסה המיוחסת לנאשם בסיכום השימוע (שהוצא כחודשיים לאחר ישיבת השימוע). גיא סמט לא נשאל בחקירתו במפגיע האם הוא זוכר את הגרסה שהנאשם מסר בשימוע (כפי שנשאל פלוטניצקי שהעיד שאינו זוכר את הגרסה שמסר הנאשם בישיבת השימוע והפנה לסיכום השימוע), אך מעיון בחקירתו הנגדית של גיא סמט עולה בבירור שאינו זוכר פרטים הנוגעים לחקירתו של הנאשם בשל חלוף הזמן. כך למשל העיד שאינו זוכר אם הוצגו לפניו תמונות או מפות ואת המועד המדויק שבו ביקר בעסק (ע' 34, ש' 4-5). הוא לא זכר מסמך שהוצא לפי הטענה על ידי עו"ד אורטל צברי לגבי העדר הליך משפטי בעניינו של הנאשם (ע' 37, ש' 18). הוא לא זכר מה הוחלט, ככל שהוחלט, לגבי צו סגירה לעסק, בשל חלוף השנים (ע' 37, ש' 25-29). מכל מקום, ישיבת השימוע נערכה בינואר 2015 ולא סביר בעיניי שגיא סמט זכר את גרסתו של הנאשם שלפי הטענה נמסרה בישיבת השימוע שנערכה כשבע שנים (בקירוב) לפני מתן עדותו, כפי שלא זכר עניינים נוספים הנוגעים לחקירתו של הנאשם.

הנאשם טען במענה לכתב האישום כי **"מעולם לא היה לי שימוע. לא זוכר אם היה לי שימוע"** (12.1.2021, ע' 5, ש' 22).

הנאשם העיד בחקירתו הנגדית שאינו זוכר שנערך לו שימוע (26.10.2021, ע' 39, ש' 9). כאשר עומת עם הטענה שהתייצב לשימוע עם הבן שלו, חיים מסיקה, העיד שאינו זוכר. **"בסדר. אני לא יכול לזכור. אם אתה אומר"** (ע' 39, ש' 15). בהמשך, כאשר חזר ונשאל לגבי השימוע העיד שלא זכור לו שהיה בשימוע (ע' 41, ש' 7). הנאשם אישר את חתימתו על חקירתו שנערכה ביום 20.11.2016 (ת/5), וכאשר עומת עם תשובתו בחקירה **"... עניתי לכם בשימוע"**, העיד **"אני לא זוכר. אני בנאדם שגם העברית שלי לא כמוך. שימוע השמיעו לי הרבה דברים, לא זוכר ..."** (ע' 42, ש' 6-9). בהמשך, כאשר עומת עם הגרסה שיוחסה לו במסמך סיכום השימוע לגבי פינוי פסולת מתכת ליהודה פלדות העיד **"אתה עובד עלי, אמרתי שלא הייתי בשימוע, אתה ממציא מילים. בוא לא נדבר על השימוע. קח אותי למכונת אמת. אתה מכניס לי מילים ..."** (ע' 43, ש' 4-8, ש' 13-15).

התרשמותי היא, שישיבת שימוע אכן נערכה והנאשם נכח בה, וסבורני שניתן לייחס משקל של ממש לעדויותיהם של פלוטניצקי וסמט לגבי עצם קיומה של ישיבת שימוע, מה גם שניתן למצוא לכך תימוכין בטענתו של הנאשם בחקירתו מיום 20.11.2016 **"... עניתי לכם בשימוע"** (ת/5). עם זאת, ולמרות שהתרשמתי שהנאשם ניסה להרחיק את עצמו כמיטב יכולתו מישיבת השימוע, אין די בדרך הילוכה של עדותו והגרסה שהעלה בחקירתו בבית המשפט כדי לרפא את הפגמים הראייתיים הנוגעים לאופן תיעוד הגרסה המיוחסת לו ולחיים מסיקה

בישיבת השימוע, העדרו של פרוטוקול מישיבת השימוע והוצאת סיכום השימוע כחודשיים לאחר ישיבת השימוע, על התהיות והספקות העולים מכך לגבי מידת המהימנות שניתן לייחס לגרסה המיוחסת לו בסיכום השימוע.

בנסיבות העניין לא מן הנמנע שהיה מקום להביא למתן עדות את עו"ד אורטל צברי, רכזת אכיפה, שנכחה בישיבת השימוע ורשמה את סיכום השימוע (ת/13), כפי שצוין בעמוד האחרון של המסמך הנ"ל, על מנת לספק את הבהרות וליישב את הספקות והתהיות שצוינו לעיל באשר למשקל שניתן לייחס לגרסה המיוחסת לנאשם ולחיים מסיקה בסיכום השימוע, אך זאת לא נעשה.

מהמקובץ לעיל לא מצאתי לנכון לייחס משקל של ממש לגרסה שיוחסה לנאשם וחיים מסיקה בסיכום השימוע.
6. הנאשם טען שלא עלה בידי המאשימה לקשור את המקום שפורט בכתב האישום לפעילות שיוחסה לו, במידה הנדרשת בהליך פלילי, ולאחר בחינת טענות הצדדים וחומר הראיות שהוצג לפני סבורני שיש בטענה זו ממש.

בכתב האישום, בסעיף 1, נטען כי **"בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הנאשם הפעיל וניהל תחנת מעבר לפסולת במושב שדה עוזיהו, במתחם הנמצא בגוש 2495, חלקי חלקות 49 ו-66, בסמוך ל-נ.צ. 169403/629045, כל זאת כ-30 מטרים מבתי התושבים בשוב (להלן: "תחנת המעבר")"**.
הנאשם הכחיש את האמור בסעיף 1 לכתב האישום.

פלונטיצקי נשאל לגבי הייחוס והשיוך של גוש 2495 חלקי חלקות 49 ו-66 ונקודת הציון שפורטה בכתב האישום לנאשם והעיד שאין ברשותו מסמך שמעיד על זכויות של הנאשם לגבי המקום שצוין בכתב האישום וחשוב מכך- הוא לא ידע לציין את מקור המידע לגבי המקום שבו מתנהלת הפעילות שיוחסה לנאשם. **"ש. בהמשך אתה כותב במהלך הסיור נמצא כי במתחם בגוש 2495 חלקי חלקות 49 ו-66, ועוד נ"צ, אשר על פי המידע שמצוי ברשותנו הינו בבעלותו. אתה יכול להציג מסמך או מידע מאיזה מידע דלית את הפרט הזה שהשטח הזה בבעלותו. ת. עבר הרבה זמן, אבל לדעתי מה שאנו עושים במקרה כזה... ש. האם יש לך מסמך כזה שמעיד על בעלותו. ת. אין לי מסמך כזה. ש. האם יש מסמך מהו המקור של המידע ממנו דלית את הפרט הזה. ת. לא" (24.5.2021, ע' 7, ש' 12-19; ראו גם- ע' 9, ש' 8-10; הדגשה לא במקור- מ.ה.).**

פלונטיצקי הופנה לתצ"א שצורפה לדו"ח שהוצא על ידו ביום 16.3.2014 (ת/1, עמוד 3) שעליה סומנו בקו אדום גבולות השטח שבו מבוצעת הפעילות שיוחסה לנאשם והעיד שאינו יודע מהו המועד שבו נערכה התצ"א ויכול להיות שהמסמך אינו רלבנטי לעניינו של הנאשם. **"ש. באותו מסמך יש תצ"א של תחנת מעבר לטיפול בפסולת (צ"ל "פסולת"- מ.ה.) יבשה במושב שדה עוזיהו, שטח העסק מסומן באדום, מקור התצ"א פורטל גיאוגרפי לאומי. האם את היכול לומר מתי הפורטל הגיאוגרפי הלאומי צירף את התצ"א הזו אליו. ת. אין לי מושג. ש. זאת אומרת, יכול להיות שלא רלבנטי לתיק שלנו. מפנה למסמך שכתבת ב- 23.12.2014. ת. כן" (ע' 9, ש' 8-17; הדגשה לא במקור- מ.ה.).**

גיא סמט נשאל לגבי הקשר שבין הפעילות המיוחסת לנאשם, כעולה מדו"חות הפיקוח, לבין משק 94 (משקו של הנאשם במושב שדה עוזיהו) וכך גם לגבי גוש 2495 חלקי חלקות 49 ו-66 ונקודת הציון שפורטו בכתב האישום, אך מעדותו עולה בבירור שעניינים אלה לא נבדקו על ידו הוא הסתמך על בדיקה שנערכה על ידי אחרים שלא הובאו לעדות ועל פלונטיצקי (ע' 32, ש' 18-22; ע' 36, ש' 16-18) שלא ידע לציין את מקור המידע לגבי מקום הפעילות שיוחסה לנאשם בכתב האישום.

גיא סמט נשאל בחקירתו הנגדית כיצד הסיק שהפעילות מתבצעת במשק 94 והעיד "אני באפן (צ"ל "באופן" - מ.ה.) אישי לא הולך לבדוק נ.צ. ולא שיוך החלקה" (ע' 30, ש' 18-19). כאשר נשאל מי אמור לבדוק זאת העיד "האכיפה, יועץ משפטי ולא מנהל המחוז, למנהל המחוז יש תפקידים רבים וסומך ידיו על פעולתם של שאר אנשי המחוז" (ע' 30, ש' 21-22). גיא סמט לא ידע לומר האם הבדיקה לגבי זיהוי השטח נעשתה על ידי גורמי האכיפה. "ש. הם בדקו את זה. ת. זה צריך לשאול אותם" (ע' 30, ש' 24). כאשר נשאל האם ראה מסמך שקשר את הנאשם לעבירות שיוחסו לו במשק 94 העיד שזה לא תחום הבדיקה שלו. "ש. ראית מסמך שקושר את הנאשם במשק 94 לעבירות שמיוחסות לו. ת. זה לא תחום הבדיקה שלי, צריך לשאול את האנשים שאמונים האלה" (ע' 30, ש' 25-26). מעדותו בחקירתו הנגדית עולה בבירור שהוא הסתמך על מידע שנמסר לו על ידי אחרים לגבי מקום הפעילות שצוין בכתב האישום ולא בדק בעצמו (ע' 31, ש' 7-9; ע' 32, ש' 18-22; ע' 33, ש' 1-2).

גיא סמט לא זכר האם הוצגו לפניו תמונות או מפות או את המועד המדויק שבו ביקר בעסק והפנה לזימון לשימוע, שהוצא לטענתו לפי הנחייתה של הלשכה המשפטית, ולסיכום השימוע, אך המסמכים שצוין אינם מהווים ראיה של ממש לגבי המקום המדויק שבו מתנהלת הפעילות המיוחסת לנאשם לפי כתב האישום (ע' 34, ש' 4-7; ע' 12-15).

מחקירתו הנגדית של ראובן בן סימון, מפקח במשטרה הירוקה, עולה שהוא לא בדק לגבי השיוך של המקום שצוין בכתב האישום לפעילות המיוחסת לנאשם, והתייחס לפעילות המנוהלת על ידי הנאשם במשק 94 שלא צוין בכתב האישום (24.5.2021, ע' 17, ש' 4-23).

אדיב אבו סריחאן, שהיה מרכז פסולת יבשה במחוז דרום בתקופה הרלבנטית, העיד בחקירתו הנגדית שהמידע הנוגע למקום שצוין בדו"ח (ת/6) התקבל בעל פה מהמשטרה, הוא רשם את המידע על מזכר שתועד על ידו למחשב וגרס את המזכר (24.5.2021, ע' 20, ש' 4-14). משכך, העד לא הציג ראיה של ממש שיש בה כדי לקשור את המקום שצוין בכתב האישום לפעילות המיוחסת לנאשם.

ראוי לציין שקשירת המקום שצוין בכתב האישום לפעילות שיוחסה לנאשם מקבלת משנה חשיבות בשים לב לעדותו של אדיב אבו סריחאן לפיה התנהלו שלושה עסקים של תחנות מעבר שלא כדין במושב שדה עוזיהו בתקופה הרלבנטית. "בזמנו סיינו ב- 3 עסקים בשדה עוזיה שהם עושים פעילות לא חוקית תחנות מעבר לפסולת..." (ע' 19, ש' 19-21).

הנאשם טען בחקירתו, שנערכה ביום 20.11.1996, לפני ראובן בן סימון, מפקח במשטרה הירוקה (ביחד עם עידו נחושתן שלא הובא לעדות) (ת/5), שהוא מפעיל עסק לנחושת ואלומיניום במשק 94 במושב שדה עוזיהו, ללא רישיון עסק. כאשר התבקש לתאר את "מהות העסק והיכן הוא ממוקם" השיב "תבוא לבקר אצלי ותראה מה עושים בעסק כל מה שאני אסביר לך לא תבין העסק נמצא במשק 94 במושב שדה עוזיהו". בהמשך, הנאשם הכחיש בתוקף את הטענה שבמקום מתנהלת תחנת מעבר "אין תחנת מעבר לא קיים דבר כזה עניתי לכם בשימוע" וחזר והזמין את המפקחים לביקור במקום.

מעיון בחקירתו של הנאשם עולה שהוא קשר את עצמו לניהול עסק של מתכת במשק 94 במושב שדה עוזיהו והכחיש שהוא מפעיל במקום תחנת מעבר.

יש לבחון אפוא האם יש בחקירתו של הנאשם כדי לסייע למאשימה לצורך הוכחת הטענה לגבי מקום הפעילות שצוין בכתב האישום, וסבורני שיש להשיב לשאלה זו בשלילה.

בכתב האישום לא צוין כלל שהפעילות המיוחסת לנאשם התבצעה במשק 94 במושב שדה עוזיהו, ולא הועלו

טענות שלפיהן ניתן לקשור את גוש 2495 חלקי חלקות 49 ו-66 ונקודת ציון 169403/629045 (שפורטו בכתב האישום) למשק 94 (שלא צוין בכתב האישום).

מעבר לכך, לא הוצגו ראיות של ממש שמהן ניתן לקשור את המקום שצוין בכתב האישום למשק מס' 94 במושב שדה עוזיהו.

מעיון בדו"חות הפיקוח שהוגשו (ת/1, ת/3, ת/6 ו-ת/7), ומסמכים נוספים (התראה טרם נקיטת הליכים- ת/11 והזמנה להשמיע טענות- ת/12) עולה שאלה נשלחו למענו של הנאשם במשק 94 מושב שדה עוזיהו, אך צוין שהפעילות המיוחסת לנאשם התנהלה בגוש 2495, חלקות 49 ו-66 ובסמוך לנקודת ציון 169403/629045, כפי שצוין בסעיף 1 לכתב האישום, ולא צוינו פרטים או נתונים שלפיהם ניתן לקשור בין המקום שצוין בכתב האישום ובמסמכים הנ"ל לבין משק 94 במושב שדה עוזיהו.

בדו"חות פיקוח ת/1 ו-ת/6 צוין שהנאשם השתתף בסיור שנערך במקום שפורט בכתב האישום אך צוין דבר השתתפותו בסיור אין בה כדי להוות תמיכה ראייתית לטענה שהפעילות שיוחסה לנאשם התבצעה במקום שצוין בכתב האישום.

מכל מקום, צוין דבר השתתפותו של הנאשם בסיורים הנ"ל אין בכך כדי לקשור את הנאשם במידה הדרושה לעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, מכיוון שבדו"חות הפיקוח הנ"ל לא צוינו פרטים הנוגעים למידת המעורבות שלו במהלך הסיורים ולא מצאתי שחקירתו הנגדית מוצתה די הצורך לגבי דו"חות הפיקוח.

7. הנאשם הכחיש בחקירתו שהוא מנהל תחנת מעבר ולא סיפק נתונים של ממש לגבי הפעילות העסקית במשק 94. גם בחקירתו הנגדית לפני בית המשפט הנאשם הכחיש שהוא מנהל תחנת מעבר ולא סיפק נתונים של ממש שיש בהם כדי לקשור אותו לפעילות המיוחסת לו בכתב האישום ובכלל זה למקום הפעילות שצוין בכתב האישום.

הנאשם לא עומת בחקירתו הנגדית עם התמונות שצולמו על ידי המפקחים וצורפו לדו"חות הפיקוח, אלה לא הוצגו לפניו והוא לא נדרש להתייחס אליהן.

8. מהמקובץ לעיל מצאתי לנכון לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

9. ערעור בזכות ניתן להגיש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים.

10. המזכירות תסגור את התיק ברישומיה.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ב, 01 מאי 2022, במעמד באי כוח
הצדדים והנאשם.